

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. január 17. napján tartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2011. évi október hó 03. napján kihirdetett 4.B.1725/2011/10. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 48.376 (Negyvennyolcezer-háromszázhetvenhat) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság ítélete ellen a vádlott és a védő enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést, az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

Az ítéltáblához eljuttatott fellebbezés részletes indokolásában a védő fellebbezését minősítés változtatás érdekében is fenntartotta. Kifejtette, hogy védence cselekménye a Btk. 170.§ (6) bekezdése szerint minősülő és büntetendő életveszélyt okozó testi sértésnek, másodlagosan a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntette Btk. 16.§-a szerinti kísérletének minősíthető.

Kitért arra a védő, hogy a sértett orvosi ellátása körében megismert orvosi, szakmai hiányosságokat az eljáró orvos-szakértők nem a vádlott által végrehajtott szúrásos jellegű cselekményhez, hanem kizárólag és csak a lépsérülés fel nem ismeréséhez kapcsolták.

A védő indítványt tett a történeti tényállás kiegészítésére a 2011. június 6-ai, a 2011. január 11-ei orvos-szakértői vélemények tartalmára figyelemmel, illetőleg az orvos-

szakértőknek az elsőfokú bírósági tárgyaláson 2011. október 3-án tett nyilatkozataira figyelemmel.

A védő kifejtette azon álláspontját, hogy a szakértői véleményekből megállapíthatóan a tüdővérzés fel nem ismerése ellenére az alkalmazott gyógymód alkalmas volt arra, hogy a sértett a neki okozott szúrt sérülésből felgyógyuljon és egészségkárosodás nélkül teljes értékű életet éljen.

Ugyanakkor megállapítható, hogy a sértett halála nem a szúrt sérülés, vagy a szúrt sérülés következményei fel nem ismerése, illetve nem a szúrt sérülés helytelen gyógykezelése miatt, hanem azért következett be, mivel a sértettnél szúrásos sérüléstől és a vádlott cselekménysorozatától független bekövetkezési móddal kétszakaszos lépsérülés is kialakult és ennek orvosi kezelése során jelentkezett az az orvosi - szakmai hiányosság, amely végső soron elvezetett a sértett halálához.

A védő álláspontja szerint mindez nem eredményezheti azt, hogy a szúrt sérülés a sértett halálának okaként megjelölhető és kizárja annak megállapíthatóságát is, mely szerint a vádlottól független lépsérülés gyógykezelése körében tapasztalt orvosi, diagnosztikai tévedések a vádlotti cselekménysor érdekkörében bekövetkezettként lennének értékelhetőek.

A védő szerint tekintettel arra, hogy a kellőképpen nem bizonyított körülmények a vádlott terhére nem értékelhetőek, az elsőfokú bíróság ítélete 21. oldal első bekezdéséből annak 2. mondata mellőzendő és a vád tárgyává tett szúrásos cselekményt és annak következményét, a tüdővérzést a sértett halálához vezető okfolyamat és a halálát eredményező okok köréből kirekeszteni indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének csaknem hiánytalanul eleget tett.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, de a rögzített tényállás azon része, mely az orvos-szakértői adatokon alapul hiányos és részben ellentmondásos (Be.351.§ (2) bekezdés a) és c) pontok).

A Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a másodfokú bíróság bizonyítás felvételét rendelte el a boncjegyzőkönyvi adatok pontosítása, a tüdővérzés, illetőleg a lépsérülés mibenléte vonatkozásában.

Az igazságügyi orvos-szakértők személyes meghallgatását követően az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a következőkkel egészíti ki a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében:

A sértetti tüdővérzés ellátására nem került sor, csupán a szúrásos jellegű sérülést látták el.

A mellkasból összesen 2100 ml vér távozott a sérült ellátása során.

A tüdővérzés vér és folyadékpótlás hiányában alkalmas volt a keringés összeomlásának előidézésére, vérzéses sokk kialakulásra.

Az kiegészített, illetőleg pontosított tényállás most már irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352.§ (2) bekezdése nyomán.

Az első fokon eljáró megyei bíróság ítélete kifogástalanul tartalmazta azt a megállapítást, miszerint a sértett halálát sérüléssel és vérzéses sokk idézte elő, melyhez a mellkasba hatoló, tüdőt is sértő szúrás, valamint a légsérülés okozta vérvesztés vezetett.

A vádlotti magatartás indította el azt az okfolyamatot, mely végül is a sértett halálát eredményezte. A sértett halálának bekövetkezésében közrehatott a légsérülés, így a mellkasba hatoló tüdőt is sértő szúrás, valamint a légsérülés okozta vérvesztés együttes hatása érvényesült.

Az első fokon eljáró megyei bíróság körütekintően hivatkozott a bírói gyakorlatból eseti döntésekre, melyeknek tanúsága szerint: „Ha az elkövető magatartása indítja el azt az okfolyamatot, amely végsőleg a sértett halálához vezet, de orvosi (diagnosztikai) tévedésnek - mint közreható oknak (concausa) - is hatása volt a sértett halála bekövetkezésében: ez nem zárja ki az elkövető büntetőjogi felelősségét.”

„A vádlott büntetőjogi felelősségét akkor is emberölés büntetében kell megállapítani, ha a sértett halálának bekövetkezését az orvosi szakma szabályait betartó sebészeti munka és gondosabb orvosi ellátás esetlegesen megakadályozta volna. Az élet kioltására alkalmas elkövetési magatartás és a halál, mint eredmény közötti okozati összefüggésnek azonban fenn kell állnia.”

(BH. 2006. évi 310. sz. jogeset).

A cselekmény emberölés büntetettének történő minősítése kifogástalan. (Btk. 166.§ (1) bekezdés.)

Az első fokon eljáró megyei bíróság kimerítően számba vette a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket.

A vádlottal szemben a büntetés kiszabására nyilvánvalóan a középérték figyelembe vételével is került sor. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések kellően szolgálják a Büntető Törvénykönyv 37.§-ában szabályozott büntetési célokat a 83. §-ban rögzített bünteteskiszabási elvekkel együtt, mindeztől nincs lehetőség enyhébb büntetés kiszabására az ügyben.

Az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az ítélet egyéb rendelkezései is helyesek és törvényesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az előzetes fogvatartás további beszámítására vonatkozó rendelkezés a Btk. 99.§ (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítéltábla a Be. 381.§ (1) bekezdés és 338.§ (1) bekezdés alapján döntött.

Debrecen, 2012. január 17.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 4.B.1725/2011/10. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2012. január 17.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke